

Ко је Јовица Аћин? Сви га знамо, али не зато што живи међу нама – него зато што је у нама. Мајстор је новог приповедања, чијим причама је немогућно одолети. Али, какве су ово *неземаљске појаве*? Ствари које нам се непрестано догађају а да и не знамо. То су наше тајне о којима ћутимо, јер не умемо да их одгонетнемо. Љубави, страсти, злочини, фантоми и деца, судбине, вечита меланхолија, метафизичка комика, између хаоса и космоса, на земљи и изнад неба.

Г. Т.

Виде да је, у пољупцу с плочником, бескрвно лице мртвог који ће бити однесен с пусте улице, његово лице. Инстинктивно, штитећи се, векницом хлеба покри врат, осети чак и њен тврди, неочекивано хладни додир на затиљку. Први пут да га је болесна глад током тог дана прошла. Изнад главе је чуо шиштави смех. Ја нисам мртав, помисли, само сам зачаран...

Ове приче о разним омађијаностима јуре ме већ низ година као делови нечијег ненаписаног животописа. Бежао сам од њих, али оне ме некако ухвате за рукав и увуку ми се под кожу. Постале су део мог живота, мада причају о другима који су код мене потражили уточиште, причају укратко о првим и последњим данима и о демонима који харају општом и личном историјом.

Можда неко не зна, али ја сам, као припадник изгубљеног братства Хелиополис, ваљда још једини живи алхемичар. Ко чита ове приче, плакаће и смејаће се, али ће барем сазнати понеку од мојих алхемичарских тајни. Није то данас нека перспектива. Није, међутим, гора од других. За мене